

Výsledková listina XXXII. krajské přehlídky amatérských divadelních souborů s výběrem na Národní přehlídce Divadelní Třebíč/Divadelní Děčín

Čestná uznání

Kazimiru Lupincovi

za herecký výkon v roli Císaře Wilhelma v inscenaci novely Ladislava Klímy Utrpení knížete Sternenhocha

Ivaně Pallové

za herecký výkon v roli Matky v inscenaci hry Frederica Garcíi Lorcy Krvavá svatba

Simoně Matouškové

za herecký výkon v roli Luisy v inscenaci hry Petra Matouška a Radka Kotlaby Rue Bonaparte 17

Jiřímu Filipovi

za herecký výkon v roli Zdeňka Králíka v inscenaci hry Petra Matouška a Radka Kotlaby Rue Bonaparte 17

Pavlu Polakovičovi

za herecký výkon v roli Břichobola v inscenaci hry Jana Šváchy O tlusté Matyldě

Ondřeji Lechnýřovi

za herecký výkon v roli Hospodského a Velebníčka v inscenaci hry Jana Šváchy O tlusté Matyldě

Janu Šváchovi

za textovou předlohu k inscenaci O tlusté Matyldě aneb Slepíčí intermezzo

Divadlu V.A.D. Kladno

za pokus o jevištní ztvárnění novely Ladislava Klímy Utrpení knížete Sternenhocha

Diplomy a ceny

Petru Matouškovi

za herecké výkony v inscenaci hry Petra Matouška a Radka Kotlaby Rue Bonaparte 17

Marii Benešové

za herecký výkon v roli Vdovy v inscenaci hry Jean-Claude Danauda Ach, ta něha našich dam!

Daniele Šteruské

za herecký výkon v roli Slečny Petipas v inscenaci hry Jean-Claude Danaud Ach, ta něha našich dam!

Luboši Fleischmannovi

za režii hry Jean-Claude Danaud Ach, ta něha našich dam!

Divadlu LUNA Stochov

za inscenaci hry Jean-Claude Danaud Ach, ta něha našich dam!

Doporučení a nominace

Odborná porota doporučuje na Národní přehlídce Popelka Rakovník

Divadelní spolek Tyl Rakovník s inscenací hry Jana Šváchy **O tlusté Matyldě aneb Slepíčí intermezzo**

Odborná porota doporučuje na druhém místě na Národní přehlídce Divadelní Třebíč/Divadelní Děčín

soubor V.A.D. Kladno s inscenací novely Ladislava Klímy **Utrpení knížete Sternenhocha**

Odborná porota doporučuje na prvním místě na Národní přehlídce Divadelní Třebíč/Divadelní Děčín

Divadýlko na dlani Mladá Boleslav s inscenací hry Petra Matouška a Radka Kotlaby **Rue Bonaparte 17**

Odborná porota nominuje na Národní přehlídce Divadelní Třebíč/Divadelní Děčín

Divadlo LUNA Stochov s inscenací hry Jean-Claude Danaud **Ach, ta něha našich dam!**

Závěrečná zpráva poroty

Dá se říci, že i letošní 32. krajská přehlídka amatérských divadelních souborů s výběrem na celostátní přehlídce DIVADELNÍ TŘEBÍČ/DIVADELNÍ DĚČÍN Wintrův Rakovník 2008 pokračovala v duchu posledních několika ročníků. Soutěžního klání se zúčastnilo díky jistému předvýběru pouze 6 soutěžních inscenací, ale každá svým způsobem přinesla podněty k diskusi o podobě a cestách současného amatérského divadla. Přehlídka však nebyla ochuzena ani o žánrovou a řečnickou pestrost, jak napovídá již samotná dramaturgická skladba. Vedle původní činoherní pohádky pro děti (O tlusté Matyldě) jsme mohli shlédnout absurdní grotesku (Na širém moři, Ach, ta něha našich dam!), vlastní autorské pokusy (Utrpení knížete Sternenhocha, Rue Bonaparte 17), ale i klasické drama (Krvavá svatba). Z uvedeného výčtu titulů (ale i z mých poznatků z jiných přehlídek stejného typu) je patrné, že amatéři dnes zřejmě ve větší míře než kdy jindy, hledají nová témata a neotřelé příběhy, kterými by zaujali své diváky, což je jev veskrze pozitivní. Další potěšitelnou skutečností je pro mě fakt, že ve většině letošních inscenací byl patrný jasný režijní cíl, že režie vědomě tvarovala jevištní realizaci ke svému tematickému záměru. A to i přesto, že ne vždy se to zdařilo bez problémů, a že někdy byly tyto problémy závažnějšího charakteru. S režii je přímo pupečnicí spojena disciplína, která na letošním Wintrově Rakovníku na sebe upoutala nejvíce pozornosti. A to herectví. Bylo přímo ukázkové, která důležitost je pro celkový tvar inscenace výběr adekvátních hereckých prostředků a následná schopnost je jevištně realizovat. A to nejen z hlediska zamýšlených významů, ale i z hlediska stylové roviny inscenace.

Snad nejvíce se tento fakt projevil na inscenaci mladoboleslavského Divadýlka na dlani, kterou byla autorská koláž inspirovaná povídkami japonského autora Šiniči Hošiho RUE

BONAPARTE 17 aneb Pařížský pitaval (autoři Petr Matoušek a Radek Kotlaba). Zajímavý inscenační tvar tvoří šestero samostatných povídek, anekdot s kriminální náplní, které pojednávají o rozličných záhadných návštěvách, které se dostavily k jednotlivým obyvatelům bytu na zmíněné ulici. Tyto povídky jsou časově lokalizovány do rozličných desetiletí 20. století a jsou propojeny spojovacím rámcem manželského páru nazvaného prostě On a Ona. Obecně lze říci, že jsme se střetli s jevištním dílem, které má v mnohém zdatně nakročeno k příjemnému večeru chytrých, s nadsázkou zahrnutých bizarních historek. Inscenace nejvíce trpí právě výraznou nesjednoceností hereckých prostředků. Na jedné straně vidíme výraznou komediální až kabaretní nadsázkou, na straně druhé téměř psychologizující prožívání, mezitím pak ležérně civilní projev v postavách Jeho a Jí. Je jasné, že pokud není tento stylový rozptyl záměrný, znejasňuje divácké přijetí inscenace a působí rozpačitě.

Těžko ještě někdo v České republice sehraje Lorcovu Krvavou svatbu za tak krátkou dobu jako benešovské Komorní studio ÁČKO. Důvodem je razantní textová redukce, která přitom nepomíní nic z dějových faktů – je to Lorca zhuštěný na základní fabuli, směřující od počátku s antickou neodvratností ke krvavému finále. Takto pojatá textová předloha ovšem v důsledku při záměru odvyprávět celý příběh klade mimořádné nároky na herce, na jejich schopnost slovního jednání, na vnitřní nasazení hereckého výrazu a na jeho přesnost. Tento úkol je však nad možností benešovského souboru (s jistou výjimkou Ivany Pallové v roli Matky). Obávám se však, že by byl i nad síly nejednoho renomovaného souboru profesionálního.

Nároky na herectví zcela jiného stylu vyžaduje absurdní groteska Na širém moři Sławomira Mrożka, se kterou se představil pražský Ateliér herectví. Ten (bohužel stále aktuální) aktovku oboha-

til jakýmsi kabaretně působícím prologem, který však předjímá a prozrazuje pointu samotného textu a tím oslabuje jeho dějové napětí. Zásadním problémem byl ovšem způsob hraní samotné aktovky, neboť zde často převážila kresba vnějších komických charakterů nad vnitřní logikou jednotlivých fází vzájemné manipulace postav. Na jevišti vidíme v drtivé většině spíše výsledky než samotné jednání, čímž je otevírána i komičnost plynoucí z absurdity dané situace.

Text pohádky Jana Šváchy O tlusté Matyldě aneb Slepíci intermezzo byl již právem oceněn jako nesporná hodnota českého amatérského divadla pro děti. Objevový příběh, neotřelé postavy spolu s nečekaným rozuzlením, to jsou jen některé z deviz tohoto textu. Inscenace rakovnického Divadelního spolku Tyl však zatím zůstává kvalitativně za svou předlohou. Nedůsledné režijní akcenty klíčových dějových faktů, mnohdy nemotivované jednání postav a neúměrně pomalé tempo jsou hlavními problémy inscenace jinak v zásadě sympatického hereckého kolektivu. Jsme však přesvědčeni, že zmíněné nedostatky jsou v řadě případů poměrně snadno odstranitelné, a to včetně sjednocení hereckého stylu.

Mohlo by se zdát, že dramaturgie věhlasné, letos přesně osmdesát let staré novely Ladislava Klímy Utrpení knížete Sternenhocha, se vymyká dlouhodobého směřování kladenského V.A.D. Záliba v bizarnosti, grotesce a paradoxu však čišela snad ze všech produkcí tohoto ansámblu, a to jsou právě momenty, které Klíma nabízí v míře vrchovaté. Kupodivu však kladenští v podstatě pominuli autorovo pohrávání si s konvencemi pokleslých žánrů, jeho záměrně přestylizovaný jazyk i jeho zálibu v otevřeném zobrazování věcí nelibých a nepěkných. Vedle autorova stylu však neakcentovali vlastně ani story samotnou – i když v inscenaci jsou zmíněny snad všechny uzlové momenty příběhu, je příčinná vazba mezi nimi často uvolněná až

nulová. V.A.D. se zřejmě nechal více inspirovat filozofickou rovinou románu a na jevišti nám tak víceméně ilustruje tezi o myšlence, která je mocnější než konkrétní člověk. Jedná se bohužel o tezi, která není jevištně příliš vzrušivá a je jen občas ozvláštněna jednotlivými zdařilými groteskními nápady (císařovo autíčko aj.). Jistá schematičnost se pak projevila i v oblasti herectví, kde jsou postavy nahrazeny pouze zredukovanými karikaturami. I tak se však jedná o pokus úctyhodný a divadelně inteligentní.

Černou grotesku francouzského dramatika Jean-Claude Danauda Ach, ta něha našich dam! pojednal režisér souboru LUNA Stochov Luboš Fleischmann s plným pochopením jejich stylových specifičnos-

tí. Správně vycítil základní žánrovou polohu absurdně nadsazené anekdoty o ženách, tvářících se ultrafeministicky a přitom prahnoucích po co nejintenzivnějším erotickém ukojení ze strany opačného pohlaví. Vedl proto celou trojici interpretek k nep psychologickému a nepopisnému herectví, které pracuje s adekvátní mírou nadsázky, s komentářem a prudkým, nevysvětlujícím myšlenkovým stříhem. Nestává se často, aby takto kladené nároky na herecký projev byly všemi protagonistkami zcela naplněny, ba co víc, aby byly propojeny ve vzájemné, stylově čisté souhře. Výkony všech tří dam nelze označit jinak než za špičkové v kontextu současného českého amatérského divadla. Pouze statut profesionální herečky v případě Nataši Gáčové nám brání

všechny tři rovnoměrně ocenit.

Právě inscenace stochovských dokázala, jak důležitý je pro výsledný tvar výběr takových hereckých prostředků, které slouží tématu a vytváří sdělnou a působivou stylovou rovinu.

I tím se stala jednoznačným vrcholem letošního Wintrova Rakovníku a – řečeno sportovní terminologií – jasně předstihla všechny inscenace ostatní. Je potěšitelné, že po loňském úspěchu divadla tzv. autorského (mám na mysli Tajemný VAD v Karpatech) se letos výrazně prosadilo divadlo tzv. interpretační. A je evidentní, že pokud budeme vnímat tyto principy jako nikoli konfrontační, ale navzájem se obohacující, bude to ku prospěchu obou i divadla jako celku.

Milan Schejbal

Ach, ta něha našich dam!

Nejúspěšnější představení letošních Wintrovek

Utrpení knížete Sternenhocha
V.A.D. Kladno

Na širém moři
Ateliér herectví Praha

Krvavá svatba
Komorní studio ÁČKO Benešov

Rue Bonaparte 17
Dividýlko na dlani Mladá Boleslav

Ach, ta něha našich dam!
Divadlo LUNA Stochov

O tlusté Matyldě aneb Slepíčí intermezzo
Divadelní spolek Tyl Rakovník

Tiráž

Redakce Zpravodaje: Psal a fotil Honza Švácha, psal Ondřej Lechnýř, ostřížím korektorským zrakem nad nimi bděla Lidmila Strojcová, na papír zkušeně vkládala Pavla Zimmermannová. Toto 5. číslo vyšlo 22. března 2008.